

Sygnatura akt IV Ka 683/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SO Agnieszka Połyniak SO Sylwana Wirth
Protokolant :	Aneta Pawlicka

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2013 roku

sprawy **G. S.**

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 18 czerwca 2012 roku, sygnatura akt VI K 243/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaliczając wydatki związane z tym postępowaniem na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 683/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem G. S. uznany został za winnego, że działając wspólnie z P. Z.:

1) 19 stycznia 2012 r. w Ś. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 6 sztuk telefonów komórkowych N. (...) o łącznej wartości 1014 złotych na szkodę sklepu (...);

2) 20 stycznia 2012 r. w Ś. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 7 sztuk telefonów komórkowych N. (...) o łącznej wartości 1183 złotych na szkodę sklepu (...),

tj. za winnego popełnienia przestępstw z art.278§1 k.k. i za to na mocy tego przepisu i art.91§1 k.k. wymierzono sprawcy karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadto, zważywszy na treść art.46§1 k.k. zobowiązano G. S. do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego 929,50 złotych tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Wyrok powyższy zaskarżył obrońca oskarżonego zarzucając:

1. błąd w ustaleniu stanu faktycznego wynikający z niesłusznego uznania go winnym przypisanych mu czynów chociaż z zachowania oskarżonego wynikała wątpliwość dotycząca stanu jego zdrowia psychicznego, co do jego poczytalności tempore criminis, a mimo to Sąd nie przeprowadził dowodu z opinii biegłych psychiatrów na okoliczność stanu zdrowia oskarżonego, w tym czy tempore criminis miał zachowaną zdolność kierowania swoim postępowaniem i rozumiał jego znaczenie;

2. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary wynikającą z niezastosowania wobec oskarżonego dobrodziejstwa jej warunkowego zawieszenia chociaż ten:

- przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu już przy pierwszym przesłuchaniu, co niewątpliwie umożliwiło szybsze zakończenie postępowania przygotowawczego, zaś wyjaśnienia te podtrzymał na rozprawie głównej;
- zadeklarował on naprawienie szkody oraz:
- wyraził on żal za swoje naganne zachowanie.

Tym samym apelujący wniósł o:

- .
- uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji,

ewentualnie:

- .
- zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd II instancji w postępowaniu odwoławczym uzupełnił postępowanie dowodowe poprzez dopuszczenie dowodu z badania oskarżonego przez biegłych psychiatrów. Ci w opinii z 21 grudnia 2012 r. wykluczyli niepoczytalność lub poczytalność ograniczoną tempore criminis u G. S..

Tym samym brak powodów dla odnoszenia się do zarzutu 1. apelacji, zwłaszcza, że i obrońca oskarżonego na ostatniej rozprawie z 15 lutego 2013 r. ograniczył swą apelację do nie zastosowania przez Sąd Rejonowy dobrodziejstwa art.69§1 k.k.

Odnosząc się, zatem do tego zarzutu należy stwierdzić, że po stronie G. S. nie zachodzą jakiegokolwiek przesłanki dla zastosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej względem niego kary pozbawienia wolności.

I tak, oskarżony dopuścił się kradzieży telefonów komórkowych, działając przy tym w sposób wyrachowany, zaplanowany, nie obawiając się ujawnienia działań poprzez monitoring sklepu, w dwóch kolejnych dniach wraz z P. Z. dokonał złodziejskich eskapad.

Już tylko powyższy sposób działania w powiązaniu z faktem, iż omawianych występków dopuścił się w okresie próby po warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności za występki z art.279§1 k.k. – nakazuje przyjęcie, iż wobec G. S. nie zachodzi tzw. pozytywna prognoza kryminologiczna, co do jego postępowania w przyszłości.

Z uwagi na powyższe – karę 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania należy uznać za wręcz łagodne potraktowanie oskarżonego i dlatego zdecydowano jak w wyroku.

Już tylko na marginesie wypada wyrazić zdziwienie warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności wobec współsprawcy, a przy tym orzeczenia jej w wymiarze 10 miesięcy, w sytuacji gdy obaj oskarżeni „zasługiwali” na jednakowe potraktowanie. Zdziwienia tego nie wyjaśnia dodatkowo uzasadnienie wyroku przez Sąd I instancji (sporządzone na polecenie Sądu Okręgowego). Wydaje się, że sąd ów całkowicie zlekceważył wyjaśnienia P. Z., który na rozprawie 23 maja 2012 r., sam przyznał, że wcześniej karany był za włamanie (dokonane z G. S.!) i wówczas dobrowolnie poddał się karze.

dzk